

# Otázka - Odpověď V. V. Pjagina ze dne 27.03.2023 (VIDEO CZ Titl, 1 hof 15 min + PŘEPIS)

- CZ24 News | 1. dubna 2023

Fond konceptuálních technologií uvádí Analytický pořad Otázka-odpověď

Dobrý den Valeriji Viktoroviči.

Dobrý den. Zdravím naše vážené diváky, posluchače a kolegy ve studiu.

Dnes je 27.03.2023.

Minulý týden proběhla ve dnech 20.-22. března, jak všichni říkají, symbolická návštěva předsedy Si Ťin-pchinga v Moskvě.

Opět je ale na různých politických talk-show

i jinde kaleidoskop v těch diskuzích takový,

že vůbec není jasné, co vlastně

ta návštěva znamená.

A proto vás prosí okomentovat ji z hlediska Koncepce sociální bezpečnosti a Dostatečně všeobecné teorie řízení.

Ano, to byla skutečně významná

a symbolická návštěva

a to tím spíš, že ta návštěva byla provedena

na tak vysoké úrovni, že už to dál ani nešlo.

Jak to bývá obvykle? Zvolí prezidenta nebo hlavu státu, a ten přijede na návštěvu.

A jak? Se svým aparátem, se svou takříkajíc cestovní kanceláří.

Ale tentokrát hlava čínského státu přiletěla

i s celým politickým vedením!

Tj. byli zde všichni členové politbyra

vládnoucí Komunistické strany,

a navíc i s celým ekonomickým blokem,

byli zde všichni vicepremiéři z vlády.

Byla to gigantická delegace,

rozšířená delegace,

která předvedla, nakolik důležitá byla tato návštěva pro Čínu.

Někteří tvrdí, že se Čína snaží podržet si Rusko,

že Rusko přichází o svou suverenitu, ne že se zbaví Západu, ale že tak opustí svobodný svět

a Čína bude ve všem dominovat a vše

v Rusku řídit. Takto mluví jen nepřátelé.

Každý člověk, který o tom moc neví, ale alespoň trochu myslí vlastní hlavou, si uvědomuje,

že o žádné dominanci Číny

nad Ruskem nemůže být řeči.

To předvedla už sama návštěva

i její složení.

Chápete to? Do Ruska přiletělo

celé nejvyšší státní řízení!

Přičemž žádní náměstci, ale přímo lidé v nejvyšších funkcích.

To znamená, že asi něco potřebují výslovně od Ruska, aby se to tady vyřešilo.

Když si někdo někoho chce podržet, tak to udělá tak, aby létali k němu a tam se domlouvali.

Potom může využít tlak celého státního aparátu

na daného člověka a vyřešit tak své úkoly.

Příkladem může posloužit postsovětské Rusko, jak všichni létali do USA, Evropy a tak dále.

Vždyť první návštěva byla

do USA, obzvláště za Jelcina.

Takže pro Čínu byla ta návštěva důležitá.

Pro Rusko byla také důležitá.

A co u nás vykládají?

Že prý nás bude okrádat Čína.

A to, že nás 30 let okrádají USA

a západní svět, není důležité?

Ale o Číně jen vykládají, že nás BUDE okrádat, to totiž bude v mnohém záležet na nás.

Zatímco Západ nás reálně

okrádal a stále okrádá!

A snaha navázat normální vztahy, aniž bychom chtěli získat nějaké výhody,

prostě jen udržovat nějaké vztahy, už znamená konfrontaci mezi Západem a Čínou.

To znamená méně pozornosti Západu určené nám, takže si můžeme volněji vydechnout.

Čína něco přebírá na sebe. Už to je pro Rusko výhodné, budou nás méně okrádat.

A v tomto ohledu musíme probrat,

co donutilo Čínu tak urychleně k nám letět.

Zdálo by se, že ta návštěva je objektivní. Zvolili Si a on přiletěl, ale proč i s celou vládou?

Celá vláda, její nejvyšší představitelé!

Ti všichni k nám přiletěli a byla provedena dlouhá třídní návštěva s velice nabytým napjatým programem,

při které bylo řešeno velmi mnoho otázek.

To vysvětlení je jednoduché. V minulých pořadech jsem nejednou mluvil o tom čínském,

takzvaném mírovém plánu urovnání konfliktu

na Ukrajině, o těch jejich dvanácti bodech.

Mluvil jsem o tom, proč Západ, a jmenovitě USA, ten mírový plán tak rozzuřil.

Protože z něj vyplývá jedno, že Čína má

v úmyslu dominovat nad Ruskem.

A USA jim dávají najevo: „Ne, Rusko,

to je naše dojná kráva, kterou dojíme my!

To my dodáváme do Evropy náš zkapalněný plyn,

který je fakticky ruským zkapalněným plynem.

Ale podle dokladů a vděčnosti, kterou musí vyjadřovat Evropa, je to americký plyn.

„To my vám ho dodáváme! Jinak by mohla Evropa odebírat plyn z Ruska, zkapalněný, přírodní,

ale teď vám ten zkapalněný dodáváme z Ruska my třikrát draž jako americký plyn.“

A bylo vidět, že Čína na tu návštěvu

spěchá, že na to opravdu pospíchají.

A když vyhodnotíme, co se děje, tak uvidíme, že Čína ani nevyskočila na stupínek odjíždějícího vlaku,

ale chytila se zábradlí posledního vagónu

a držíce se za něj rukama došla do stanice.

A proč to udělala tak na poslední chvíli? Protože jí došlo,

že žádný další vlak, žádný další vagón už nepojede.

Víte, je takový vtip, ve kterém každý podle svých zájmů vybírá jeho hlavního hrdinu podle národnosti či profese.

A v obecné podobě

ten vtip zní následovně.

Nějaký člověk se modlí k Bohu: „Vždy jsem žil pravověrně a v životě trpěl.

Kdybys mne Bože nechal

alespoň vyhrát ve sportce.“

A projde jedno slosování sportky,

druhé, třetí a nic.

Tak se znovu modlí k Bohu: „Pane Bože, já se k tobě přece tak modlím, nech mne prosím vyhrát ve sportce.“

A shora se ozve: „Tak mi to

umožni a kup si tiket!“

Proč o tom vtipu mluvím?

V Číně dlouho panovalo přesvědčení,

že Rusko nemá jiné východisko,

že ho Západ natolik zmáčknu, že se připlazí

k Číně za jakýchkoliv podmínek

a bude se domlouvat za čínských podmínek

na tom, aby dosáhlo vlastních cílů.

Já už jsem o tom mluvil v souvislosti s tou vojenskou operací, kterou na sebe Rusko upoutalo všechny

nepřátele,

prostě všechny nepřátele Číny a té to rozvázalo ruce, aby mohla jednat v celém světě.

Zdalo by se, že se tak Čína musí fakticky

stát centrem koncentrace řízení,

protože Rusko je v určité izolaci,

uvnitř něho je to samý zrádce,

je ve velmi vážné konfrontaci se Západem a to Číně rozvazuje ruce.

Ale dokáže Čína využít tuto situaci?

Ukazuje se, že nedokáže.

Čína se na to jednání připravovala, těch dvanáct bodů mírového urovnání, my jsme o tom mluvili minule.

To usmíření Saúdské Arábie

a Íránu do toho také spadá.

Ale i Rusko se připravovalo. Mluvili jsme o té návštěvě Vladimira Vladimiroviče Putina v Mariupolu.

Mimochodem, povšimněte si, že Zarubinovi z toho

pořadu Moskva-Kreml-Putin řekl Putin zcela přímo:

„Vy uvažujete čistě v rámci klišé

vnucovaných nám Západem!“

Putin tohle řekl Zarubinovi, prostě mu

v tom přímo vymáchal čumák.

On vždy vynechává Vladimirovič, protože je celý takový prozápadní, ten Zarubin.

Chápete to? I ti, kteří se tváří jako vlastenci...

Tento je natolik prozápadní, že dokonce ani neuvažuje o tom, že by Rusko...

To mám na mysli Zarubina. Že by Rusko mohlo být suverénním státem.

Celou dobu jen: „V čem bychom ještě měli Západu vyhovět, jak se před ním sklonit,

aby nám nakonec odpustili a znovu pustili k sobě,

abychom je mohli oblažovat svými zdroji.“

Čína přece tohle všechno vidí!

Oni počítali s tím, že za této situaci se připlazíme a budeme jim sloužit.

A Rusko zatím žije, rozvíjí se a jde kupředu. A co zatím dělá Čína?

Zdaleka u ní není všechno

v pořádku, prostě vůbec ne.

Vykládají nám, že je to první ekonomika světa,

superstát, který všemu dominuje a tak dále.

Ale to vyvolává otázku,

může vydržet konfrontaci s USA?

A ukazuje se, že nemůže, že vůbec nemůže, prostě vůbec ne.

Pojďme se podívat, čím přiletěla hlava první ekonomiky světa, Číny, Si Ťin-pching.

Přiletěl na americkém Boeingu,

na americkém Boeingu!

To znamená, že Čína doposud nebyla schopna vyrobit vlastní civilní letadlo,

a tím spíše dlouhého doletu a velkokapacitní.

Není toho schopna. Á, my víme, takové práce tam už probíhají, ale ve spolupráci s Ruskem!

Bude tu Rusko, budou letadla,

nebude Rusko, nebudou letadla.

Čína je taková silná ve vesmíru, dokonce i Měsíc už si začala osvojovat i vesmírnou stanici na orbitě staví.

A co uvidíme, když se na to podíváme?

Že to jsou staré sovětské technologie,

že to je stanice Saljut a další věci.

Takže bude-li Rusko, bude si Čína osvojovat vesmír, bez Ruska nebude žádný vesmír.

Pokračujme s letadly. Vojenská letadla.

Všechno to jsou repliky ruských letadel.

Tanky? To samé. První letadlová loď?

To je opět sovětský letadlový křižník,

modernizovaný, ze kterého udělali letadlový.

Takže Čína jako stát nemá nic takového, aby mohla být světovým lídrem bez pomoci Ruska.

Navíc Čína nemá vlastní systém včasného varování před leteckým útokem.

To opět děláme my. Takže když bude Rusko, bude čínské území chráněno systémem protiletecké obrany.

A protiletdecké zbraně jsou zase ruské, S-400 a další systémy.

A v tomto ohledu si Čína reálně uvědomuje, že pokud by teď vstoupila do plné konfrontace s USA,

tak to nebude tak, že by USA s Čínou válčily tak jako Rusko na Ukrajině,

aby se snažily šetřit infrastrukturu,

lidi, v rámci možností.

Čínu jednoduše setřou z tváře Země, všechny její centra koncentrace řízení, průmyslová, výrobní a vědecká centra.

To všechno bude okamžitě zničeno.

A Čína nebude mít jak takovému útoku čelit.

To bude možné v případě, že tu nebude Rusko, a to se může stát, že tu nebude.

A co říkají USA? Ty zcela otevřeně říkají, že až se vypořádají s Ruskem, tak se pustí do Číny.

Lidé říkají: "To jsou ale hlupáci,

když zcela otevřeně říkají,

že až se vypořádají s Ruskem,

tak se pustí do Číny.

Potom je Čína prostě nucena

pomáhat Rusku."

A tohle tvrzení zní neustále, ale Čína si začala dělat starosti s pomocí Rusku až teď!

Tou návštěvou. A snaží se to všechno dohonit, proto také přijelo celé politické vedení.

Jako když dříve přijížděly delegace vazalských států ke státu v postavení lenního pána,

početné vládní delegace.

To je „jako když“, nejedná se o přímou analogii, protože Rusko nebuduje svět na základě davo-  
„elitarismu“.

Rusko nabízí ruský svět, kde všechny národy mohou vnášet svůj vklad do rozvoje státu,

společného světa a zachovávají si svou kulturu

a možnost zachovat se do budoucna.

Rusko svět buduje jiným způsobem. Zatímco Čína ho buduje na západní způsob, tam je také tavicí  
kotel.

Za dobu existence Číny 130 národů jednoduše vymizelo, proměnily se v Číňany.

Čína těm, koho začlení do své orbity, nenabízí jinou volbu: „Buď se stanete Číňany, nebo nebudete.“

Takto to bylo vždy, po celé čínské dějiny.

A co ty USA? Jsou šílené? Když prohlašují:

„A potom se pustíme do vás!“

Ne, vůbec ne.

A tady je nutné si ujasnit, proč na těch jednáních byli lidé z ruské i čínské strany v rouškách.

Koronavirus přece skončil,

tak jaké roušky? Oč jde?

Ale pokud známe celé to pozadí politického dění okolo koronaviru v Číně, tak víme,

že to Si Ťin-pching využil k tomu, aby se vypořádal s podpindosníky v Číně, prováděl rozsáhlé čistky.

A když jich odstranil dost,

tak proběhly volby a on byl znovu zvolen

na třetí období a stal se hlavou Číny.

A když hlavy států hájící zájmy svých států byly bez roušek a členové delegace v rouškách, tak je to signál.

Jak se říká, že znaky a symboly řídí svět.

Je to určitý signál těm, kteří chápou, že ještě ne všechno bylo vyčištěno od podpindosníků.

Obzvláště v Rusku!

Ta rouška má přece dvojí účel.

Pokud jste nemocní, tak abyste nenakazili ostatní,

a pokud nejste, tak abyste se sami nenakazili.

A tyto delegace předvedly, že byste se mohli nakazit tím politickým koronavirem podpindosnictví,

takže v Číně ještě není všechno v pořádku s tím podpindosnictvím, a v Rusku je to zatím úplná tragédie.

Je to politický signál.

A s tímto vědomím ta hrozba USA, že se napřed vypořádají s Ruskem,

a potom se pustí do Číny,

vyznívá zcela jinak.

Znamená to: „Teď zničíme suverénní Rusko, a potom se pustíme do Číny.

Takže se vy, čínští podpindosníci

musíte ještě chvíli udržet.

Brzy se do toho dáme a znovu uděláme z Číny

koloniální stát. Znovu budete kolonií.

Tak se na to připravujte, brzy budete muset destabilizovat zevnitř.“

To je výzva.

„Dělejte to jako politická „elita“

v Rusku, zrazujte svůj stát.

Zatím se udržte, brzy nastoupí váš čas.“

A skutečně, s ohledem na to, jak to vypadá na bojišti a co se děje okolo Ruska,

si Čína uvědomuje,

že to Rusko nemusí ustát.

Ne, Rusko tu v celé historické

perspektivě je a bude,

protože nebude-li Rusko, skončí

celý svět, celý svět tu nebude.

Ale zůstane-li tu Rusko, tak to ještě

vůbec neznamená, že zůstane i Čína.

Rusko i přes všechny nesnáze prošlo velice těžkými třiceti lety,

obzvláště těžké to bylo v tom prvním desetiletí, v devadesátkách.

A Rusko to ustálo za podmínek, které by neustál žádný jiný stát. Rusko tu bude.

Ale míra ceny nadcházejících událostí,

míra jejich krvavosti, bude fatální pro ty,

kterí měli možnost snížit míru jejich krvavosti

v Rusku a zároveň zachránit i sebe,

ale rozhodli se, že to neudělají a raději vyčkají, až se Rusko připlazí na kolenou

a promění se v tu zlatou rybku, která bude sloužit tomu, kdo bude Rusko ovládat.

A Čína se celou dobu pokoušela zdvihat prostředníček, kout pikle, přestože tu možnost měla.

Vždyť Čína ty drony prodává

jak Rusku, tak i Ukrajině,

součástky pro výrobu

zbraní prodává Západu.

V tom Čína nemá jinou možnost, je ekonomicky velice silně vázána na obsluhu trhu západních států.

A kdyby se ten trh zhroutil, mohlo by to pro ni mít katastrofální důsledky.

Je tedy třeba se přeorientovat. A jak to má udělat, když čeká, až se Rusko samo připlazí? Jenže to jí nevychází.

A tak v posledním okamžiku, v posledním okamžiku, když začalo být jasné,

že se s Čínou mohou vypořádat ještě před pádem Ruska, že mohou přiletět jaderné bomby...

Ten Tchaj-wan přece nezviditelňují

jen tak pro nic za nic.

Čína nemusí ten Tchaj-wan dobývat, i tak se stane součástí Ruska, o tom žádná.

Ó, omlouvám se, součástí Číny se stane ten Tchaj-wan...

Vždyť se podívejte, jak ten Tchaj-wan odepisují.

Zatímco v roce 1956 Tchaj-wan udržoval diplomatické vztahy s 71 státy, a to byly skutečně státy...

Připomenu, že před 1. světovou válkou bylo něco přes dvacet států. Po 2. světové válce 70 států.

A po pádu kolonií těch států vzniklo téměř 200.

Ale jsou tu historické státy a jsou tu projektově zkonstruované státy.

To je podrobněji rozepsáno v naší třídílné knize.

A ne všechny státy jsou skutečnými státy.

Například Ukrajina se očividně nikdy skutečným státem nestala,

nebo ty tři pobaltské „vymíráty“

a mnohé další „státy“.

Prakticky se nejedná o skutečné státy.

A zatímco v roce 1956 s Tchaj-wanem udržovaly vztahy prakticky všechny tehdejší státy,

které byly reálnými státy, tak nyní udržuje

s Tchaj-wanem vztahy jen 13 států.

A to jsou takové státy jako Estonsko, Lotyšsko, Litva, fakticky to tedy nejsou žádné státy, prostě nuly.

To znamená, že Tchaj-wan jako státní subjekt fakticky neexistuje. A navíc globalisté dál Číně pomáhají.

Tento týden přerušil své vztahy

s Tchaj-wanem Honduras.

I s Hondurasem jich bylo 14

a bez něj jich zbylo 13.

Aby se takto Honduras rozhodl, on je přece v Americe a není důležité, že ne v té severní, ale ve střední.

Přesto je to pořád vlivová zóna USA.

Jen si vzpomeňte, jak dopadla Panama, když jen pípla, že má nějaké své státní zájmy

a Panamský průplav má být její.

USA tvrdě nutí všechny, kteří jsou v jejich orbitě, tancovat, jak oni pískají.

Si Ťin-pching přijel do Ruska a USA kopancem do zadku vyslaly japonského premiéra Kišidu z Indie na Ukrajinu.

Chápete to? On byl právě na státní návštěvě Indie. Celý program byl naplánován.

A najednou zrušil všechny akce posledního dne, protože dostal příkaz z USA, že musí hned odletět na Ukrajinu.

To je o té úrovni suverenity Japonska.

A co se týká technologií,

když se vrátíme k té Číně,

tak jako příklad si vzpomeňte, jak svého času bylo Japonsko technologickým lídrem.

Jak to říkali v tom filmu Návrat do budoucnosti?

To nejlepší se vyrábí v Japonsku, elektronika i vše ostatní. Ale mělo Japonsko svou vědu?

Která by dokázala zajistit vývoj těchto technologií, aby se japonský průmysl stále rozvíjel?

Japonsko jako technologického lídra jihovýchodní Asie a vůbec dálného Východu

formovali účelově proti Rusku a proti Číně západní státy, USA a Velká Británie.

Na začátku 20. století, když se Japonsko

připravovalo k tomu, aby zaútočilo na Rusko...

Připravovali ho k tomu, stavěli mu lodě třeba ve Velké Británii. Japonská delegace...

Vždyť jak to dělají západní loutkovodiči? Chtějí, aby tuzemci bojovali za jejich zájmy na úkor svých zdrojů.

Proto se Japonsko vyzbrojovalo prostřednictvím úvěrů, platilo to z vlastních zdrojů a tak mělo zájem šetřit.

Oni jim tam budovali průmysl, ale ono mělo zájem šetřit, což vedlo k jedné takové epizodě.

Ty lodě měly být vybaveny

čerpadly a Japonci řekli:

„Ale my potřebujeme šetřit, tak si ta čerpadla třeba vyrobíme sami nebo je koupíme jinde.

Dejte nám to čerpadlo, abychom se s ním seznámili a viděli, co to bude vyžadovat.”

A tak jim na závodě dali

vyřazené čerpadlo.

Vyřazeno bylo kvůli dírci v jednom pístu,

a aby to čerpadlo bylo funkční,

i když se sníženým výkonem, tak tam dali dvě podložky a stáhli to šroubem, čímž tu díru ucpali.

Japonci se vrátili a řekli: „Ne, my

nebudeme využívat ta vaše čerpadla,

my ty lodě, které nám stavíte,

vybavíme vlastními čerpadly.”

Takto se dohodli. A když po rusko-japonské válce ty lodě připluly na servis z Japonska do Velké

Británie,

a tam se podívali na ta čerpadla, tak se ukázalo, že jsou japonské výroby,

a v každém je jeden z pístů pečlivě provrtán a jsou tam dvě podložky stažené šroubem.

To znamená, že to prostě přesně okopírovali, jak to bylo, aniž by se vůbec zamysleli,

co to vlastně dělají, a co to způsobí.

Potřebovali to udělat rychle.

A proč jsem to vyprávěl?

Číně teď předávají technologie,

jenže ty technologie bez silné

čínské vědecké základny,

bez čínské průlomové výroby, vysoce technologické, nic neznamenaají.

Stejně jako z Japonska vyrobili lídra a vyrábělo se tam všechno, elektronika...

Tak stejně tak tím technologickým lídrem

v jediném okamžiku být přestalo.

Místo něho nastoupila Korea, Čína...

Takže lusknutím prstu se Čína znovu může proměnit v tu dýni, o všechno přijít.

Prostě splasknou, nestačí jim ty technologie a nové mohou získávat jen z Ruska.

Číně pomáhají globalisté.

Já jsem to předvedl na příkladu Tchaj-wanu.

A na druhé straně je ta situace s Tchaj-wanem taková, že k tomu, aby se vypořádaly s Ruskem,  
mohou USA zvýšit stupeň  
konfliktu s Čínou do takové míry,  
že provedou raketový bombový jaderný útok proti Číně a vše bude rozhodnuto,  
jedním útokem, všeničícím,  
který Čína nedokáže odrazit.

A proto Čína... Pro přežití uděláte nevídané věci, a proto z Číny přiletěli.

A to tím spíše, že se ukázalo, že Rusko není tak slabé, jak by si ho přála vidět Čína,  
aby se k ní připlazilo po kolenou  
a začalo jí sloužit jako zlatá rybka.

A může-li být Rusko zlatou rybkou, znamená to, že něco dokáže udělat i z vlastní vůle.

Jen si vzpomeňte, potřetí přišel stařík k modrému moři, a čím to skončilo?

Stařena zůstala s rozbitým korytem.

Počtvrté, omlouvám se.

Napřed dostala dům, potom se stala šlechticnou, pak carevnou a počtvrté o to všechno přišla.

Takže co vidí Čína?

Že bez ohledu na všechny pompézní prohlášení

o úspěších budování čínského světa,

a o tom, že se Čína stává světovým lídrem, má problémy. Například v Africe.

Ano, čínského byznysmena tam zvolili vůdcem kmenu a tak dále, ale co Čína vidí?

V roce 2019 proběhl první

summit Rusko-Afrika

a ukázalo se, že je funkčnější a efektivnější než všechny akce, které organizuje ve vztahu k Africe Čína.

A teď se připravuje nový summit.

A v rámci přípravy tohoto

summitu, 19. – 20. března...

20. března přiletěla vládní delegace čínské hlavy státu do Ruska

a byl to také poslední den meziparlamentní konference Rusko-Afrika,

které se účastnili zástupci

více než 40 afrických států.

Takže oni reálně vidí, že Afrika má zájem spolupracovat s Ruskem a ne s Čínou.

Vidí, že se Rusko zbavuje koloniálního útlaku, pod kterým se samo nacházelo.

Symbolem toho koloniálního útlaku bylo to, že v roce 1992 bylo z názvu Univerzity družby národů,

která v sovětské době nesla jméno Patrica Lumumby, bojovníka za svobodu Afriky od kolonialismu,

kterého zavraždili kolonizátoři,

odstraněno jeho jméno.

To znamená, že Rusko přísahalo, že se samo stane kolonií USA, tj. Západu.

Bylo to jasné, veškerá rossionská „elita“ tím činem předvedla:

„My jsme kolonie! Už si nečiníme nároky

na nic kromě věrné služby svému páníčkovi.“

A najednou v průběhu této konference bylo vládním rozhodnutím

této ruské Univerzitě družby národů opět vráceno jméno Patrica Lumumby.

A to je velice silný znak pro Afriku.

Zatímco Západu se vše začíná hroutit.

Vláda v Čadu konfiskovala a znárodnila aktiva americké ropné společnosti ExxonMobil.

To je konec, USA už odepisují! Keňský prezident řekl: „Zbavujte se dolarů...

Za dva týdny tu budou platit zcela jiná pravidla

a bude tu jiný svět. A dolary budou k ničemu.“

Zda se to stane do dvou týdnů či ne,

je otázkou, ale to směřování je očividné.

A ta Afrika se neotáčí směrem k Číně, ale k Rusku!

Číně by se přece mělo dařit, když má rozvázané ruce,

zatímco Rusko má svázané ruce i nohy speciální vojenskou operací, sankcemi, organizovanou bloádou,

a přesto se Číně nedaří.

To výslovně Rusko má klíče

od Afriky i celého světa.

A tak Čína, aby se sama udržela, musela přijet do Ruska a dohodnout se.

To proto taková početná delegace.

To je vše.

Je takový Konfuciovův výrok,

který často zaznívá ve světě:

„Znaky a symboly řídí svět a znalci dodávají a ne slova ani zákony.“

Ve skutečnosti tohle Konfucius neřekl.

Je to aforismus na jednu z hlav jeho knihy Rozhovory a výroky,

kde se zamýšlí nad potřebou přesně

vymezeného protokolu kroků, rituálu,

aby nedocházelo k nesrovnalostem

v napsaném a vykonaném.

A my na tento rituál ve všedním životě narážíme úplně všude. Čestná stráž kráčí tak a nejinak.

Salutuje se tak a nejinak. Podřízený se hlásí veliteli tak a nejinak.

Průběh každé akce probíhá podle určitého protokolu, který byl předem vymezen.

Všechny návštěvy probíhají podle protokolu.

Dokonce i když nějaký zpěvák či někdo jiný někam jede, tak se sestavuje harmonogram.

To je také takový protokol.

Ty protokoly jsou všude a slouží k tomu, aby

nedocházelo k neshodám a nedorozuměním.

A proto je také určité porušení

protokolu považováno za urážku.

Může být dodržen protokol a přesto tím někomu ukážete jeho místo.

V dané situaci byl ten protokol

při přijetí delegace dodržen bezvadně,

a přesto bylo Číně dáno najevo, že Rusko nikdy nebylo a nebude ničí kolonií.

Ano, jednu dobu se mělo za to,

že je okupované a máme tu „elitu“,

která pracuje na tom,

aby Rusko tou kolonií bylo.

Přesto Rusko vždy zevnitř povstane na základě ruského bolševismu a bude si za tím stát.

Chcete znaky a symboly?

Tak tady je máte.

Takže přiletělo čínské letadlo a vystupuje z něj hlava čínského státu.

A najednou se ukázalo, že to čínské letadlo zajelo poněkud dál, než mělo.

Zda to udělali čínští letci schválně nebo ne, je otázka pro čínskou stranu.

A to okamžitě vyvolalo dvojité dilema pro Čínu.

Mělo by to vypadat tak,

že hned přijedou schůdky

a dotáhnou červený koberec.

Příslušně se přesune čestná

stráž, orchestr a tak dále.

Že všechny okamžitě přesunou, protože pán se postavil jinam, než měl.

Ale nic takového se nestalo

a Si Ťin-pching musel určitou část od schůdků kráčet po betonu místo červeného koberce.

Mohli jste správně zastavit? Mohli.

Neudělali jste to? Je to váš problém.

A problémem je i to, že na jedné straně je tu suverenita Ruska a na druhé...

Jak říkám, v Rusku se

pozvedají protičínské síly.

Dali najevo Číně, že nedohodne-li se, mohou tyto protičínské síly dosáhnout mnohé v ruské politice,

a potom to Čína neustojí:

„Vy potřebujete energetické zdroje?

Ale všechny dopravní cesty do Číny jsou pod

dozorem amerického a britského námořnictva,

mám na mysli obecně NATOvské

námořnictvo, protože americké a NATOvské...

Americké námořnictvo je silnější,

to v každém případě. Dále.

A kdo uvítal Si Ťin-pchinga?

Ano, byl to člen úzké vyjednávací skupiny, vicepremiér Černyšenko.

Zdalo by se, že vše bylo dodrženo.

Ale my přece víme, že Putin občas přijel uvítat některé z lídrů přímo na letiště.

Mohl přijet, aby uvítal

hlavu Číny? Mohl.

A když nepřijel, tak to znamená, že v Číně něco neudělali, jak měli. Ještě jeden signál.

Dále.

Přijeli do Kremlu, kde je uvítal

velitel ochrany Kremlu.

Číňané to zvlášť vyzdvihli, že je uvítal sám velitel ochrany Kremlu.

Ale my víme, že když Putin někoho neuvítal už

na letišti, tak vyšel ven a uvítal ho u dveří.

Ale on neudělal ani to.

A podle protokolu uvítal Putin Si Ťin-pchinga

ve své kanceláři, tam bylo vše přesně dodrženo.

Takže: „Pánové, chcete normální vztahy?

Tak je ze své strany laskavě vedte lidsky

a nepokoušejte se nás oslabit.”

A co bylo dál? Dál následovalo setkání trvající 4,5 hodiny u krbu,

kde v klidné atmosféře dvě hlavy státu mohly projednat ty nejdůležitější otázky mezi sebou,

a uvést vše na pravou míru.

Asi takto: „Jestli chcete

spolupracovat, my souhlasíme,

víte, že Rusko je otevřeno normálním partnerským dohodám.

A pokud o to nestojíte

a chcete si nás podřizovat,

jako to dříve 30 let dělaly USA,

tak z toho nic nebude.“

A ten rozhovor o tom, že jsou

připraveni se dohodnout

a vést normální, vzájemně výhodné vztahy, vyřešil všechny problémy.

Byly vyřešeny všechny rozpory.

A potom následovala normální práce.

A ta normální práce se rozběhla natolik plodně,

že v tom předem sestaveném harmonogramu

se nenašel čas pro setkání hlavy Komunistické strany Číny s hlavou Komunistické strany RF.

To bylo odsunuto stranou jako nepodstatné.

My budujeme státní vztahy a není na to čas.

A když budete stát za gosudarem Ruska, tak tím budete hájit i celkové zájmy komunistických stran.

Ten signál byl vyslán velice jasně.

Žádná vnitřní práce na destabilizaci,

nebo pokusy vměšovat se do vnitřních záležitostí Ruska se konat nebudou.

To byl signál. Po tom ceremoniálu Čína odpověděla dalším signálem, znakem:

„Je to rozhodnuto. Pokusili jsme se vás podrždit, ale to je pasé.

A i když na to máme zákonné právo

v rámci komunistických stran,

té naší a vaší, což jsme stvrdili, dohodli se na tom,

tak při naší návštěvě

takové setkání neplánujeme.

Pojďme řešit společné celostátní

záležitosti, které mají větší význam.

My se nebudeme pokoušet nic ovlivňovat přes

politickou stranu, která s námi ideologicky souzní.“

To je velice silný signál: „To stačilo,

my pochopili a už na vás útočit nebudeme.“

Co řekl Putin o těch návrzích?

Řekl: „My se domníváme, že mnohé z tezí čínského mírového plánu souzní s ruským přístupem.“

Souzní!

„A mohou se stát základem

mírového urovnání.“

Těch bodů je 12 a souzníme s mnohými z nich, to ovšem není většina.

To znamená, že většina těch bodů je odmítnuta, protože jsou pro Rusko nepřijatelné.

A Čína tomu porozuměla správně

a také správně zareagovala.

Takže Rusko se Číně nepodřídilo, nekývlo na to,

že při hájení jeho zájmů mu budou diktovat z Číny.

A podívejte se, jak to všechno

proběhlo delikátně, diplomaticky.

Putin vyřešil velmi mnoho otázek, a přitom si zachoval Čínu jako potenciálního spojence,

který je naladěný na spolupráci s Ruskem.

Říkali jsme, že se prezident Keni vyjádřil ve smyslu,

že se něco změní, že dolary budou k ničemu,

a je nutné se jich zbavovat

a přecházet k jiným měnám.

A co řekl Putin? Že podporuje rozhodnutí států přecházet v mezinárodních ochodech na jüan.

Ale to neznamená, že bychom se podřizovali Číně. Problém je ve velice kritické situaci.

To, co se nyní děje s rozpočtem USA, kdy chtějí zase zvyšovat strop státního dluhu a tak dále...

To je jen pozadí, na kterém probíhají velice závažné, opravdu závažné události,

které ukazují, že USA se mohou

ekonomicky zhroutit.

Už koronavirus předvedl, že ty vrtulníkové americké peníze se ve světě nevstřebaly.

Pokud to srovnáme s vodou, tak houbička, která saje vodu, je už příliš mokrá a nedokáže nasávat další vodu.

To znamená, že svět už nedokáže dále vstřebávat americké dolary a to u nich vyvolává otázku, jak přežít.

A místo toho, aby to řešili způsobem rozvoje výroby a zbavování se té přebytečné peněžní masy, co dělají?

Vydali se cestou zvýšení základní úrokové sazby.

To znamená, že začali rozjíždět inflaci.

A rozjezd té inflace jim udusí výrobu. To znamená,

že USA začaly degradovat a hroutí se velice rychle.

Ale jejich zhroucení dopadne těžce na všechny,

proto je lepší předem naladit nový systém.

A v tomto okamžiku to není důležité... My teď

nedokážeme prosadit rubl, to uděláme potom,

stejně ho prosadíme a budou na něj přecházet, protože to my tu máme vědu, my tu máme technologie i zdroje.

Čína ani zdaleka ničím podobným nedisponuje.

Ale teď je zapotřebí využít stávající prostředek a tím je jüan. Proto na něj Putin orientoval.

A u nás přece právě skončilo parlamentní

shromáždění s Afričany.

Putin řekl, že je třeba

přecházet na jüan.

A tady to máte, je třeba na něj

přecházet, Afrika Putina uslyšela.

A co se dělo dál?

Jak ta čínská delegace odlétala? Opět podle protokolu, velice strohého protokolu.

U východu z Kremlu se z řeči Si Ťin-pchinga lidé dozvěděli, že nadcházejí změny, které tu nebyly sto let.

A před sto lety byla Velká říjnová socialistická revoluce, která zásadním způsobem změnila celý obrázek světa.

Celý obrázek světa!

Objevila se jiná koncepce řízení realizovaná

ve státním řízení i ve státních společenstvích.

A teď se dostáváme ke stejnému předělu.

A tyto události už se rozbíhají.

A proto Putin a Si jen

konstatují očividnou věc.

A dále Si Putinovi řekl: „Dej na sebe pozor,

můj příteli!“ Co tím měl na mysli?

„Dávej pozor na svou ruku, Seño!“ (film Diamantová ruka) Takže něco měl na mysli, na něco narážel.

A co jsme viděli na těch jednáních?

Vrátíme se k těm rouškám.

Vidíme, že v naší „elitě“ je velmi mnoho lidí, kteří přestože mluví vlastenecky,

ve skutečnosti svou činností škodí

Rusku, sabotují, co se dá.

Jen si to vezměte, bylo řečeno, abychom se zbavili těch zahraničních ratingů.

Jen ten Scopus ještě víc upevnili.

Vyhlásili Rok učitele, a výsledkem je,

že ty učitele šikanují tak, že už to dál nejde!

Prostě likvidují učitelský sbor!

Likvidují učitele se vším všudy.

A my víme, že Sekirinskij, který Rusko jednoduše

nenávidí, byl jmenován náměstkem ministra školství.

To jsou přece konkrétní znaky.

A v těchto okolnostech se vracíme k tomu,

čím je speciální vojenská operace.

Já už jsem nejednou říkal, že tato operace je svého druhu analogem té takzvané Krymské války.

Dostala takový název, přestože boje probíhaly i na Dálném východě, v Baltu a Severním ledovém oceánu, na severu.

A na Západě jí říkají Východní válka.

Fakticky tehdy naše armáda...

Stát byl ve strašném stavu, Mikuláš I.

převzal fakticky neexistující stát,

Alexandr I. zcela rozvrátil stát,

prásknul do bot a řekl:

„Dělej, co umíš, bráško! Rusko už není, teď je to na tobě, když o to stojíš.“

Vždyť ne náhodou velkokníže Konstantin odmítl stát se carem, protože to on se měl stát carem.

Ale i ten řekl: „Ó Bože, vždyť Rusko už neexistuje, to se rozpadne a mně zbyde polské království.“

Ten hlupák nechápal, že mu tam zakrutí krkem, což se téměř stalo.

Ale ani tak se nestal proruským a byl stále propolský, až do konce svého života,

přestože se ho Poláci kolikrát

skutečně pokusili zabít.

To jsou ti lidé lokajského charakteru.

Je jedno, že to byl velkokníže,

svým charakterem to byl lokaj,

potřeboval mít všechno západní.

A Polsko bylo Západu blíže, to znamená, že muselo být lepší než Rusko.

Nechtěl se stát carem, protože Rusko už bylo před rozpadem a co s tou ruinou?

A Mikuláš I. převzal zhroucené Rusko

a začal ho stavět na nohy.

Obnovoval a obnovoval, ekonomiku stavěl

na nohy, zakládal výrobu, udělal toho hodně.

Byla to titánská práce, stejně jako ta Putinova.

A potom byla ta válka.

Také tu tenkrát bylo mnoho anglofilů, stejně jako dnes podpindosníků, kteří mu čelili.

Jakou váhu měl třeba jen

Nesselrode, ministr zahraničí,

který vždy ignoroval všechny

urážky adresované Rusku

a nikdy nedovolil nic vyčítat a vracet Velké Británii,

ať už jednala ve vztahu k Rusku, jak chtěla.

Ať už ta nespokojenost ze strany Ruska byla jakkoliv odůvodněná,

on se vždy Velké Británii

jménem Ruska omlouval.

My jsme v té válce vyhráli.

Ekonomicky a politicky to podlomilo Velkou Británií, Francií, Sardinské království i Turecko.

A co je zachránilo? Co jim

umožnilo chytit druhý dech?

Kapitulace Alexandra II.,

syna Mikuláše I.

Mikuláš I. zemřel v okamžiku velice vhodném pro nepřátele Ruska.

A následník, který ho nahradil, nebyl schopný takové opravdové oddané práce při řízení Ruska.

To on přece řekl: „Rusko se dá

řídít, ale je to zbytečné.“

Nerozuměl řízení, neměl o něj zájem a dal přednost okamžité kapitulaci.

Takže jsme vyhráli válku a kapitulovali.

Ještě jednu válku jsme fakticky vyhráli a v důsledku státního převratu jsme z vítězů byli fakticky vyloučeni,

protože došlo k únorové revoluci v roce 1917, která fakticky náš stát rozložila.

A bolševiky nenávidí jen za to,

že dokázali stát postavit na nohy

a Rusko se tak zařadilo mezi pretendenty na výsledky 1. světové války.

Museli opět brát ohled na to, že tu Rusko zůstalo a zohlednilo všechny jejich podvody.

Takže mu řekl, aby na sebe dával pozor.

Přece vidíme, jak tu podpindosníci v Rusku záškodníci a směřují ke kapitulaci.

A to bez ohledu na to, že vítězství Ruska na bojišti speciální vojenské operace je očividné.

Je očividné, že jsme to ustáli proti celému světu.

Stejně jako se to povedlo Mikuláši I. proti celému tehdejšímu světu. Ten odolal a ustál to.

I my teď odoláme.

A več doufají Američané? Západ? Že se zbaví Putina.

A neustále sem posílají další, další a další takové signály!

Takže aby to nedopadlo jako za té Krymské války, Si Ťin-pching řekl:

„Dejte na sebe pozor.“ Tj. buďte opatrný s ohledem na své okolí.

Vždyť Mikuláše I. otrávil právě jeho nejbližší okolí, a potom řekli: „To on sám se otrávil.“

Nepovídejte! Prý se otrávil sám!

Když odlétali, tak jakou

píseň hrál orchestr?

To také bylo podle protokolu,

to byl také znak, symbol!

Čínskou vlasteneckou píseň napsanou na objednávku politického oddělení

Lidové osvobozené armády

Číny v roce 2005,

kteřá se jmenuje Až nastane ten den, ve smyslu dne začátku války, až se rozpoutá ta válka.

To znamená, že i pro Čínu je vše očividné.

Vždyť ten orchestr si ji musel nacvičit, ten protokol se sestavuje v předstihu.

Tu píseň dali orchestru v předstihu.

Mohli ji vynechat, nebo nebyla v protokolu a mohli ji tam zařadit na základě výsledků jednání.

Mohlo to být různě, my nevíme, jak to přesně bylo, ale ta píseň zazněla.

A to znamená, že Čína prohlásila,

že v této válce bude spojencem Ruska.

To znamená, že s těmi pokusy

podřídít si Rusko skončili.

Znakem bylo zrušení schůzky

se Zjuganovem a přehrání této písně.

A také oslovení: „Dej na sebe

pozor, můj příteli.“

Zatím se válka rozšiřuje. Díky podpindosníkům uvnitř Ruska jsme se dostali...

Nu, v jakémkoliv okamžiku se může

rozpoutat jaderná válka.

A já jsem říkal, že může začít ve chvíli,

kdy Západ získá minimální přesvědčení o tom,

že bude moc beztrestně použit

jaderné zbraně proti Rusku.

A co se stalo, když tu byl Si Ťin-pching?

Velká Británie oznámila, že hodlá dodat náboje s ochuzeným uranem.

To byla zkouška pevnosti naší „elity“.

Jestli to naše „elita“ spolkne.

A náš generál Bužinskij prohlásil:

„Ti to dodají, to už je rozhodnuto!“

Jakmile takto zareaguje všechna „elita“

a na Západě neuvidí žádné jiné názory,

můžeme kdykoliv očekávat jaderný útok,

protože „elita“ se tím podřídila a prohlásila:

„Zabij nás, páníčku...“ Oni tím

samozřejmě myslí Rašku,

nepočítají s tím, že sami v tom jaderném požáru zdechnou! Stejně jako ten generál Bužinskij,

který vystupuje v televizi:

„To je rozhodnuto, s tím nic nenaděláme.“

Ne, můžeme s tím něco udělat.

A oni to nedodají, a jestli už to dodali, tak to pěkně tiše zase odvezou!

Aby se to neprofláкло. Ale to musíme projevit svou státní vůli ke státní suverenitě.

V opačném případě nás nečeká

žádná budoucnost.

Dopadne to tak, že nám bude k ničemu svět, ve kterém nebude Rusko.

Nebude nic! Vždyť o čem

mluví ten Bužinskij?

„My vlasovci uvnitř státu uděláme všechno pro to, aby bylo možné provést proti Rusku všeničící jaderný útok.

Vy přece zaútočíte na různá centra,

ale Moskvu necháte na pokoji.“ To určitě!

Ty hlupáku. Už kolik jich zemřelo rukou vlastního páníčka a stejně je to ničemu nenaučilo.

Utíkali do Londýna se svými penězi a oni je tam škrtili, zabíjeli, strkali do vězení,

ty peníze jim konfiskovali

a stejně tam dál utíkali s vírou,

že ti druzí sloužili páníčkově špatně, že jich osobně se to netýká, že oni slouží dobře!

A Bužinskij neustále dává najevo: „Páníčku, podívej, jak ti dobře sloužíme.

Vždyť už jsme tu situaci přivedli až k jaderné válce.

My jsme to zařídili svým neustálým ustupováním.

My kreslíme červené čáry všemi barvami, vy je překračujete a my je znovu kreslíme o kus dál.

Takže ty červené čáry Ruska vůbec nic neznamenaají, ruské státní zájmy nic neznamenaají!“

Poljanskij přece prohlásil: „Jen je porušujte, ty červené čáry, my nakreslíme nové! Všemi barvami duhy!“

Oni čekají na možnost zaútočit

na nás. A tohle je zkouška.

A podle toho, jak absolvujeme tuto zkoušku na dodávku nábojů s ochuzeným uranem a jejich použití na Ukrajině...

To naše území se pokoušejí znečistit.

A co říkal Bužinskij?

„Západní Ukrajina není naše území.“

No to se podívejme!

„Kemská volost? Jen si ji vezměte! A vůbec,

sami tam udeříme jadernými zbraněmi!“

A Simoňanová? Ta to teprve rozštípla. Prý ať považují ty naše zabavené peníze za platbu za Ukrajinu.

Tady přece vůbec nejde o to, že zabavili ty peníze, ale problémem je sám ten precedent.

To znamená, že Západ si i nadále může nechávat naše peníze v jakémkoliv množství,

aby potom Rusko prohlásilo: „Budeme mít za to, že naše státní zájmy zde, v tomto bodu Ruska,

již byly zaplacený,

přece jste si vzali ty peníze!“

To fakticky bylo velice

zhovadilé prohlášení.

Jen si to vezměte, nijak jsme nemohli pomoci západní Ukrajině v době 1. světové války,

ani předtím, když to ještě bylo Rakousko-Uhersko, ani v době 1. světové války,

kdy Rusy zaháněli do koncentráku Terezín a Thalerhof,

kdy je tam likvidovali všemi možnými způsoby

a formovali z nich marginály,

banderovce/benderovce.

Tedy když takto likvidovali normální lidi: „To jsou přece jen Rusové, s těmi to dělat můžeme.“

A potom nám na základě toho vykládají: „Vždyť tam jsou všichni banderovci/benderovci. Proč na ně brát ohled?“

Nu, podobně uvažovali i v době

Velké vlastenecké války,

jak to stojí ve vzpomínkách

Dmitrije Nikolajeviče Medvěděva,

velitele partyzánského oddílu Vítězi,

kde byl i Nikolaj Ivanovič Kuzněcov,

Paul Siebert, náš proslulý rozvědčík.

A ukázalo se, že na západní Ukrajině...

Přiletěli k Rovnu, kde je vysadili a ukázalo se, že tam už dávno působí partyzánské oddíly proti okupantům,

že je tam odboj, který nikdo nezakládal,

lidé sami se zorganizovali.

To znamená, že tam stejně zůstali ruští lidé. A teď je to stejné.

Ať už je tam jakákoliv banderovština,

stejně tam zůstali ruští lidé.

A oni nám tu vykládají: „Ať se jdou vycpat ti Rusové tam, ať je tam v klidu všechny vylikvidují.“

Uvedu další příklad.

Vždyť není žádné tajemství, že Donbas

to ustál jen proto, že mu pomáhalo Rusko.

Kdyby Rusko nepomohlo, tak by ta čistka Donbasu proběhla strašným způsobem, pozabíjeli by tam ruské lidi.

A co by nám tu potom vykládali?

„Tam přece nejsou žádní ruští lidé.

Že ti, kteří nechtějí zemřít, raději mlčí?

Ale ty za ruské lidi nepovažujeme.

A proto ať si ten Donbas klidně vezmou!“

Je to skutečné svinstvo

ve vztahu k Rusku a Rusům,

to vyjádření ve stylu: „Jen si to všechno vezměte!

A my tam ještě sami udeříme jadernými zbraněmi.“

Vždyť jsme ještě ani nepoužili všechny konvenční zbraně a nepředvedli svou plnou rozhodnost zvítězit

a teď máme najednou sami své území ničit a udělat z něj neobyvatelnou zemi?

To si to tedy pěkně vymysleli,

ti podpindosníci!

Takže chceme-li přežít,

musíme projevit ROZHODNOST!

Musíme ukázat svou státní

suverenitu a svou rozhodnost.

Potom nebudou žádné náboje

s ochuzeným uranem. Nebudou!

Jestli je tam ještě nedovezli, tak je ani nedovezou a pokud ano, tak je v tichosti zase odvezou.

Odvezou!

Ale to je musíme napřed praštit přes nos

tak, aby se jim zatmělo před očima.

Co nám brání zničit to letiště Řešov?

To právě tam přiletěl princ William...

Jsou tam teď Britové... Co nám v tom brání?

A přestanou tudy dodávat zbraně.

A všechny ty pohádky, že ty zbraně

tajně dodávají na nákladácích...

Žádný pátý článek to neaktivuje! Když jsme jim sestřelili ten dron, okamžitě se stáhli.

A naši podpindosníci si to také uvědomují,

že když udeříme, tak se stáhnou.

Z Afghánistánu utekli, z Vietnamu utekli, z Koreje utekli, odevšad vzali roha a teď ho vezmou zas.

Ale to musíme projevit rozhodnost! Jenže naši podpindosníci nechtějí přijít o páníčka...

Vždyť náš finančně-ekonomický blok pracuje výlučně na likvidaci ruské ekonomiky.

LIKVIDUJE JI! A co? Nic!

Jestliže neprojevíme rozhodnost, nepředvedeme ji, tak se nám ty náboje tak vymstí...

Nebude žádná Moskva. Nebude!

Ale nebude ani žádná civilizace na planetě Zemi, protože nám je k ničemu svět, ve kterém nebude Rusko.

A Čína řekla: „Nám je k ničemu svět, ve kterém nebude Rusko, protože potom nebudeme ani my.

I když bude Rusko jen příliš slabé, tak právě nás zlikvidují v první řadě. To na nás mohou zaútočit nejdřív.“

Tak taková je ta situace.

Návštěva to skutečně byla symbolická.

A skutečně díky ní bylo utvrzeno přiznání Číny,

že Rusko je centrem koncentrace řízení

na úrovni globálního významu,

do které Čína ještě nedorostla.

A to, že Čína jako usmířila Saúdskou Arábii s Íránem, to byly plody působení výslovně Ruska, Ruska!

V islámském světě.

Jenže to samo Rusko nevyužilo v důsledku zrady v našem zahraničněpolitickém rezortu

a ve vládě, která není stejnorodá.

Jsou tam lidé, kteří pracují pro Rusko, ale absolutní většina jen sní o tom,

aby Rusko i ruský národ

byly zlikvidovány.

Pracují na tom, a z toho plynou všechny ty rozbroje.

Čína to vidí a varuje Putina, proto ty roušky.

To bylo v krátkosti, velice v krátkosti.

To asi bylo vše...

Nu což, tak už mi nezbývá

než se rozloučit.

Pamatujte si, že na každém

člověku závisí budoucnost.

Na jeho aktivitě v těch či oněch

otázkách tam, kde se nachází.

Ale abyste věděli, co máte dělat, abyste zachránili stát a svět,

musíte rozumět řízení složitých

sociálních supersystémů.

Znalosti o tom najdete jen v jednom zdroji,

v pracích vnitřního prediktoru SSSR.

Stávající silný manévr je vyložen v třídlílné práci Válka, Stát a Bolševismus,

a také v práci Státní symboly

a státní suverenita.

A také v práci Fleet Is Being, která tvoří přílohu k sérii O světě křivých zrcadel a také v pracích vydaných...

Naši partneři teď vydávají sérii

Knihovna konceptuálních znalostí.

Co? Ano, Centrum konceptuálních technologií vydává tu Knihovnu konceptuálních znalostí.

První díl je o ekonomice. Náš finančně-ekonomický blok nám už dokonce přestal lhát, jednoduše mlčí.

A co s tím? Musíme něco navrhnout, musíme vědět,

co máme dělat. To je v tom prvním díle o ekonomice.

Máme tu hodně těch, kteří stále lžou, kteří jsou podle svých slov vlastenci, ale ve skutečnosti Rusku škodí.

O tom je druhý díl

o imitačně-provokační činnosti.

Tyto knihy je nutné si prostudovat, právě teď jsou velice potřebné, abychom se z té nynější situace dostali.

A proto je čtěte, stávejte se konceptuálně mocnými, braňte zájmy své i své rodiny

a tím zároveň ochráníte

zájmy svého státu.

Protože budete vědět, jak hájit

zájmy své i své rodiny tak,

aby to nepoškozovalo stát, jeho rozvoj a zajištění jeho bezpečnosti.

To potom zajistí bezpečnost všeho obyvatelstva.

A proto už mi nezbývá než jedno, popřát vám, abyste byli konceptuálně mocní

a zajistili si tak mírové nebe nad hlavou a štěstí svým dětem, což vám všem přeji.

Do příštích setkání.